

รายงาน

ของ

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม สภาพฎรูปแห่งชาติ

วาระที่ ๗ : การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
(การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ)

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย
และการกระบวนการยุติธรรม
สำนักกรรมาธิการ ๒
สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภาพฎรูปแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปช) ๕๘๗/๒๔๙

สภาพภูมิภาคแห่งชาติ
ถนนอู่ทองใน เขตดุสิต กรุงฯ ๑๐๓๐๐

๓๓/ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง รายงานของคณะกรรมการปฎิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

กราบเรียน ประธานสภาพภูมิภาคแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการตั้งกล่าวข้างต้น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาพภูมิภาคแห่งชาติ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันอังคารที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการปฎิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ตามข้อบังคับการประชุมสภาพภูมิภาค
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๐ วรรคสาม (๓) คณะกรรมการนี้จะมีผลก่อตัววัน

๑. นายเสรี สุวรรณภานันท์	ประธานกรรมการ
๒. นายประเสริฐ ปทุมารักษ์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลตำรวจโท อาจิน โชติวงศ์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. ศาสตราจารย์พิเศษกิติพงษ์ อุรพีพัฒนพงศ์	รองประธานกรรมการ คนที่สาม
๕. นายอุดม เพื่องฟุ่ง	ประธานที่ปรึกษากรรมการ
๖. พลเรือเอก พะจุณณ 七月ประทีป	ที่ปรึกษากรรมการ
๗. นายเข็มชัย ชุติวงศ์	ที่ปรึกษากรรมการ
๘. พลตำรวจตรี บริชา สุทธะเปรียยะ	ที่ปรึกษากรรมการ
๙. นายอดิศักดิ์ ภาณุพงศ์	ที่ปรึกษากรรมการ
๑๐. นายจีระรัตน์ นพวงศ์ ณ อยุธยา	ที่ปรึกษากรรมการ
๑๑. นายอมร วนิชวิวัฒน์	โழกกรรมการ
๑๒. นายคณิศร ชุริวงศ์	โழกกรรมการ
๑๓. นายวันชัย สอนศรี	โழกกรรมการ
๑๔. นายไกวิทย์ ศรีโพธิ์เจน	กรรมการ
๑๕. นายคำนำณ สิทธิสมาน	กรรมการ
๑๖. นายจุ่มพล สุขมั่น	กรรมการ
๑๗. นายเจริญศักดิ์ ศาลาภิวัฒน์	กรรมการ
๑๘. ศาสตราจารย์นันทวัฒน์ บรรمانันท์	กรรมการ
๑๙. นายบัญชา ประเมศนาภรณ์	กรรมการ
๒๐. รองศาสตราจารย์พันธุ์พิพิธ สายสุนثر	กรรมการ
๒๑. นายเพิ่มศักดิ์ เชื้อชาติ	กรรมการ
๒๒. นายวรณชัย บุญบำรุง	กรรมการ
๒๓. นายวิวรรณ์ แสงสุริยะฉัตร	กรรมการ
๒๔. นายอนันตชัย คุณานันทกุล	กรรมการ
๒๕. นายสังคิต พิริยะรังสรรค์	กรรมการ
๒๖. พลเอก จิระ โภมุกพงศ์	เลขานุการคณะกรรมการ

บันทึกคณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่อง การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (วาระการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ) โดยมีประเด็นการปฏิรูปสำคัญในเรื่อง ๑) การปฏิรูปกฎหมาย ๒) การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ซึ่งคณะกรรมการได้ศึกษาแนวทางการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมว่าจะเสนอต่อรัฐสภาและรัฐบาลแล้ว (โดยแยกการรายงานการปฏิรูปกิจกรรมตามหัวข้อดังนี้) จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดดำเนินการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ เสรี สุวรรณภานันท์

(นายเสรี สุวรรณภานันท์)

ประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

สำนักกรรมการ ๒
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๖-๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๐๗

สำเนาถูกต้อง

๙๘๓ ๓๘๕

(นางสาวสายพิน รัตนเนตร)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการกฎหมาย
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

สายพิน/ร่าง
ราชทิพย์/พิมพ์
สายพิน/ทahn

สารบัญ

	หน้า
รายงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม สภาปฏิรูปแห่งชาติ เรื่อง การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (วาระการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ)	
บทนำ	
๑. หลักการและเหตุผล	๑
๒. ประเด็นการศึกษา	๑
๓. วิธีการพิจารณาศึกษา	๒
๔. สรุปผลการพิจารณาศึกษา	๒
ส่วนที่ ๑ การปฏิรูปกฎหมาย	
๑. การปฏิรูปการจัดทำกฎหมาย การปรับปรุงและยกร่างกฎหมาย	
๒. การปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมาย	
๓. การปฏิรูปบทบัญญัติของกฎหมาย	
๓.๑ รัฐธรรมนูญ	
๓.๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	
๓.๓ พระราชบัญญัติ	
๓.๔ อื่น ๆ (พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ระเบียบและคำสั่งต่าง ๆ)	
ส่วนที่ ๒ การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม	
๕. ข้อเสนอแนะประเด็นการปฏิรูปและแนวทางการดำเนินการ ที่นำเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา	๖ ๑๐

รายงาน
คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
สถาบันปฏิรูปแห่งชาติ
พิจารณาศึกษาเรื่อง การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (วาระการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ)

๑. หลักการและเหตุผล

โดยเหตุที่ระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ที่ผ่านมา ได้เกิดสถานการณ์ที่ไม่มีความสงบเรียบร้อย ในบ้านเมือง สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนอย่างกว้างขวาง เนื่องจากความเห็นและอุดมการณ์ทางการเมืองของประชาชนแบ่งออกเป็นฝ่ายเป็นฝ่ายมีความขัดแย้งและมีการต่อสู้ในทางการเมืองจนลุกมา มีผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม ประชาชนขาดความผาสุกและไม่มีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน มีการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายกันมาก มีคนจำนวนไม่น้อยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและพร้อมที่จะกระทำความผิดต่อกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีเจตวิญญาณในการปฏิบัติหน้าที่ ขาดความรับผิดชอบและหย่อนยานต่อการบังคับใช้กฎหมาย เกิดแนวทางในการดำเนินการและการตัดสินปัญหาทางกฎหมายหลายมาตรฐาน ประชาชนขาดความศรัทธาและไม่เชื่อถือกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ กระบวนการร่างกฎหมายที่ใช้เวลานาน ขับข้องและมีขั้นตอนมาก ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และขาดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้ทันสมัย ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจ

จากปัญหาข้างต้น จึงสมควรต้องมีการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ โดยองค์กรและเจ้าหน้าที่รัฐในกระบวนการยุติธรรมต้องปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงแนวทางบริหารองค์กรและวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งการแก้ไขปัญหาของการบังคับใช้กฎหมายให้มีมาตรฐาน และปรับปรุงกระบวนการร่างและแก้ไขกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อถือต่อองค์กรในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ประชาชนไม่ได้รับผลกระทบหรือไม่ได้รับความเดือดร้อน และเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้อย่างแท้จริง

๒. ประเด็นการศึกษา

เพื่อแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ กำหนดแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐและองค์กรในกระบวนการยุติธรรมให้ทำงานที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ จึงได้กำหนดประเด็นการศึกษาไว้ ดังนี้

๒.๑ ศึกษาการจัดทำ ปรับปรุงกระบวนการยกร่างกฎหมาย รวมถึงการแก้ไขปัญหาให้มีการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ ศึกษาการปฏิบัติงาน กระบวนการทำงาน การใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ การปรับปรุงโครงสร้างและการบริหารองค์กรในกระบวนการยุติธรรม

๒.๓ ศึกษาการปฏิรูปองค์กรและกระบวนการยุติธรรมก่อนขั้นศาลให้เหมาะสม รวมถึงการป้องกันอาชญากรรม การลดปัญหาอาชญากรรมและคดีความ เพื่อให้คดีไปสู่ศาลน้อยลง

๒.๔ ศึกษาการปฏิรูปองค์กรและกระบวนการยุติธรรมในขั้นศาล รวมถึงศึกษาประเด็นทางกฎหมายที่ก่อให้เกิดการทุจริตคอร์ปชั่น และแนวทางของกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์ปชั่น

๒.๕ ศึกษาและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในทางเศรษฐกิจและสังคม

๒.๖ ศึกษาระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบังคับใช้กฎหมาย การสำรวจความเห็นและประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่รัฐในกระบวนการยุติธรรม

๓. วิธีการดำเนินการ

คณะกรรมการอธิการได้ตั้งคณะกรรมการอธิการ จำนวน ๖ คน ตามอำนาจหน้าที่ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ดังนี้

๑. คณะกรรมการอธิการปฏิรูปองค์กรและกระบวนการยุติธรรมก่อนชั้นศาล
๒. คณะกรรมการอธิการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล
๓. คณะกรรมการอธิการปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมาย
๔. คณะกรรมการอธิการปฏิรูปการจัดทำกฎหมาย ปรับปรุงและยกร่างกฎหมาย
๕. คณะกรรมการอธิการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมในองค์กรอิสระ
๖. คณะกรรมการอธิการปฏิรูปโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และกระบวนการทำงานตำราเพื่อประโยชน์ของประชาชน

ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการอธิการแต่ละคนพิจารณากรอบการปฏิรูปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และคณะกรรมการอธิการได้พิจารณาเห็นชอบแนวทางการปฏิรูปที่คณะกรรมการอธิการได้ศึกษา และได้วางกรอบ เป็นแนวทางปฏิรูปไว้ดังกล่าว รวมทั้งได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ประชาชนส่งผ่านมาจากศูนย์รับฟัง ความคิดเห็นของสภากฎรูปแห่งชาติ ได้ส่งมาให้ในห้วงเวลาที่ผ่านมา ซึ่งคณะกรรมการจะได้ดำเนินการให้มี ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ได้วางกรอบตามแนวทางที่รายงานนี้

๔. สรุปผลการพิจารณาศึกษา

- ส่วนที่ ๑ การปฏิรูปกฎหมาย ได้กำหนดประเด็นการศึกษาเป็น ๓ ประเด็น ดังนี้
- การปฏิรูปการจัดทำกฎหมาย การปรับปรุงและยกร่างกฎหมาย
 - การปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมาย
 - การปฏิรูปด้วยบทกฎหมาย

๑. การปฏิรูปการจัดทำกฎหมาย การปรับปรุงและยกร่างกฎหมาย

กระบวนการจัดทำกฎหมายและปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายโดยรวมกฎหมาย แบ่งหมวดหมู่ และเสนอแนะการแก้ไขกฎหมายแต่ละฉบับ โดยมีกรอบการปฏิรูปและสรุปความเห็นที่มี ความจำเป็นต้องปฏิรูปเป็น ๔ ประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑.๑ การจัดทำและปรับปรุงกฎหมายยังมีกระบวนการที่ใช้เวลานาน ซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีส่วนได้เสีย จึงควรจะมีการปฏิรูปกระบวนการตรวจสอบกฎหมายและปรับปรุง กฎหมายปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา และพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ใน การแบ่งอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับร่างกฎหมายที่สามารถทำให้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการ ของประชาชนและสังคมโดยรวม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น

๑.๒ ปัญหาของกฎหมายที่กระจัดกระจาด ไม่เป็นหมวดหมู่ และมีกฎหมายหลายฉบับที่สมควร ยกเลิกหรือปรับปรุง

๑.๓ การปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้หลัก ต่างตอบแทน

๑.๔ การจัดทำและปรับปรุงกฎหมายด้านการจัดการประชารัฐในสถานการณ์ปัจจุบันให้สอดคล้อง พัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพ เช่น พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติการเปลี่ยนราชบูร พ.ศ. ๒๕๓๘ พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๐๙ พระราชบัญญัติเชือบบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับประชาชนในประเทศไทยและทำให้ประเทศไทยไม่ถูกกล่าวตื้บตามมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการปฏิรูปกฎหมายด้านการจัดการประชากรในสถานการณ์อนาคตให้สอดคล้องกับการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกฎหมายดังนี้

- (๑) กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
- (๓) กฎหมายว่าด้วยสัญชาติ
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการเข้าเมือง

๒. การปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมาย

ประเทศไทยเกิดความไม่สงบเรียบร้อยมานานนับ ๑๐ ปี การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ มีกฎหมายหลายฉบับที่สร้างความไม่เป็นธรรมในสังคม การบังคับใช้กฎหมายมีหลายมาตรฐาน เกิดปัญหาทางการเมืองที่มีนักการเมืองแสวงหาประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม เกิดการทุจริตคอร์ปชั่นกันมาก การเมืองขาดเสถียรภาพ เศรษฐกิจของประเทศไทย เศรษฐกิจชุมชน และเศรษฐกิจภาคครัวเรือนตกต่ำ ประชาชนมีรายได้ไม่พอ กับรายจ่าย บ้านเมืองเกิดความไม่สงบเรียบร้อย ประชาชนไม่ได้รับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เกิดความแตกแยกของประชาชน ผู้คนไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและมีความกล้าที่จะกระทำการผิดต่อกฎหมาย มีความเหลือล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจจำนวนมาก เกิดการกระทำความผิดต่อกฎหมายทั้งระดับประชาชนทั่วไปและในส่วนของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ที่มีการกระทำความผิดต่อกฎหมายกันมาก รวมถึงมีการทุจริตคอร์ปชั่นหลายภาคส่วน ในส่วนงานของรัฐที่ให้บริการประชาชนยังมีการเรียกรับผลประโยชน์ ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อนจากการบังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ

ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่ได้ผลและไม่มีประสิทธิภาพ เป็นปัญหาที่พบในสังคมไทยมาช้านาน ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่ามีสาเหตุใหญ่ ๓ ประการ ดังนี้

(๑) บทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งผู้ร่างกฎหมายขาดข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของกฎหมาย และไม่ได้มีการศึกษาผลกระทบของกฎหมายที่เสนออย่างเป็นรูปธรรม ทำให้กฎหมายมีความไม่เหมาะสม ขาดความชัดเจนทั้งโดยลายลักษณ์อักษรและเจตนา มีอักขระที่ไม่ชัดเจน ไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และขัดแย้งกัน ขาดความเชื่อมโยงทำให้กฎหมายเข้าใจยาก มีปัญหาในการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย ส่งผลให้เกิดภาระแก่ประชาชนและผู้บังคับใช้กฎหมายเกินสมควร

(๒) ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจในเนื้อหาสาระของกฎหมาย และเจตนา มีการออกกฎหมายที่ตนเองบังคับใช้อย่างแท้จริง ทำให้การบังคับใช้ไม่สมบูรณ์ หรือไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามที่กฎหมายบัญญัติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีการบูรณาการในการบังคับใช้กฎหมาย ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการหาประโยชน์ส่วนตัว เช่น เรียกสินบน หรือยอมรับสินบนเพื่อกระทำการหรืองดเว้นกระทำการตามหน้าที่

(๓) ผู้ถูกบังคับใช้กฎหมายไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย หรือมีความรู้เรื่องกฎหมายแต่ไม่เข้าใจในเนื้อหาสาระของกฎหมาย หรือมีความรู้เรื่องกฎหมายแต่ไม่เคารพกฎหมาย หลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมาย

แนวทางการแก้ไขปัญหา

๑. ให้มีบทบัญญัติของกฎหมายที่เป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน
๒. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายปฏิบัติหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด จริงจัง และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน ไม่ทุจริตคอร์ปชั่น
๓. ให้ประชาชนอยู่ภายใต้กฎหมายของบ้านเมือง

๓. การปฏิรูปบทบัญญัติของกฎหมาย

๓.๑ รัฐธรรมนูญ

(๑) การปฏิรูปรัฐธรรมนูญต้องไม่สร้างความขัดแย้ง

(๒) รัฐธรรมนูญควรวางแผนหลักการสำคัญเท่านั้น สำหรับรายละเอียดควรบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

๓.๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

๓.๓ พระราชบัญญัติทั่วไป

๓.๔ อื่น ๆ (พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ระเบียบและคำสั่งต่าง ๆ)

ในการศึกษาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย “ได้มีการศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย แนวทางการแก้ปัญหา และรับรวมกฎหมายที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้ โดยมีกรอบการปฏิรูปและสรุปความเห็นที่มีความจำเป็นต้องปฏิรูป คือ

๑. ประเด็นปัญหา

๑.๑ บทบัญญัติของกฎหมาย

๑.๑.๑ ผู้ร่างกฎหมายขาดข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของกฎหมาย และไม่ได้มีการศึกษาผลกระทบของกฎหมายที่เสนออย่างเป็นรูปธรรม ทำให้กฎหมายมีความไม่เหมาะสม ขาดความชัดเจนทั้งโดยลายลักษณ์อักษรและเจตนากรณ์

๑.๑.๒ กฎหมายล้าสมัย ไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อนและขัดแย้งกัน ขาดความเข้มแข็งทำให้กฎหมายเข้าใจยาก มีปัญหาในการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย

๑.๑.๓ กฎหมายบางฉบับสร้างภาระแก่ประชาชนและผู้บังคับใช้กฎหมายเกินสมควร

๑.๒ ผู้บังคับใช้กฎหมาย

๑.๒.๑ การบังคับใช้กฎหมายทั้งในระดับผู้รักษาการตามกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามเจตนากรณ์ของการตรากฎหมาย

๑.๒.๒ ไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจในเนื้อหาสาระของกฎหมาย และเจตนากรณ์ของการตรากฎหมายที่ตนเองบังคับใช้อย่างแท้จริง การบังคับใช้ไม่สัมฤทธิ์ผล

๑.๒.๓ ไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามที่กฎหมายบัญญัติ

๑.๒.๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มีการประสานงานกันหรือปฏิบัติให้สอดคล้องกันในการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้ไม่มีการบูรณาการในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๕ ขาดความสัมพันธ์อันดี ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนผู้ถูกบังคับใช้กฎหมาย

๑.๓ ผู้ถูกบังคับใช้กฎหมาย

๑.๓.๑ ไม่มีความรู้เรื่องกฎหมาย

๑.๓.๒ มีความรู้เรื่องกฎหมายแต่ไม่เข้าใจในเนื้อหาสาระของกฎหมาย

๑.๓.๓ มีความรู้เรื่องกฎหมายแต่ไม่เคราะห์กฎหมาย หลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมาย

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ ในด้านบทบัญญัติของกฎหมาย ให้มีกระบวนการตรวจสอบกฎหมายด้วยถ้อยคำ ภาษาที่เรียบง่าย เจตนากรณ์และการบังคับใช้ต้องมีความเป็นธรรม มีการสร้างกลไกปรับปรุงกฎหมายที่ไม่มีลักษณะดังกล่าว

๒.๒ ในด้านผู้บังคับใช้กฎหมาย จัดทำคู่มือการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และจัดฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความรู้ และความเชี่ยวชาญในกฎหมายที่ตนเองบังคับใช้ สร้างกลไก

การตรวจสอบติดตามการปฏิบัติ และการลงทะเบียนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อควบคุมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบังคับใช้กฎหมายอย่างเหมาะสม ถูกต้องเป็นธรรม

๒.๓ ในด้านผู้ถูกบังคับใช้กฎหมาย ให้มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายให้แก่ประชาชนโดย สื่อสารณะ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน รวมทั้ง หน่วยงาน ราชการต้องมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุบัญญัติ เทศบัญญัติ เป็นต้น สร้างค่านิยมและวัฒนธรรม ให้เป็นกลไกในการทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

๒.๔ ให้เกิดการปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมายของฝ่ายบริหาร หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสังกัดฝ่ายบริหารที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและความยุติธรรมแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณะ

๓. ประเด็นการปฏิรูป/การพัฒนา

ปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมายในทุกภาคส่วน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ขอบเขตของงาน

พิจารณาการปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมายของฝ่ายบริหารและองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ในการ บังคับใช้กฎหมาย โดยให้อยู่ในขอบเขตของบทบัญญัติของกฎหมาย ผู้บังคับใช้กฎหมาย และผู้ถูกบังคับใช้ กฎหมาย รวมถึงการสร้างมาตรฐานการทางกฎหมายและนโยบายของภาครัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีการบังคับใช้ กฎหมายอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

๕. เครือข่ายพันธมิตร

๕.๑ รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๒ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๕.๓ องค์กรวิชาชีพ เช่น สภา涵นัยความ สภาศิวิการ และสภาพิชาชีพต่าง ๆ

๕.๔ องค์กรภาคเอกชนทุกองค์กร

๕.๕ องค์กรเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) หรือองค์กรชุมชนต่าง ๆ

๖. ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์

๖.๑ ยกร่างพระราชบัญญัติการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิรูปการบังคับใช้ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในภาครัฐ

๖.๒ ก่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างเคร่งครัด เกิดผลเป็นรูปธรรม เป็นไปตาม เจตนาرمณ์และเป็นที่ยอมรับแก่ประชาชน

๖.๓ การปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมายก่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

๖.๔ ให้สังคมมีระเบียบและมีความสงบเรียบร้อย

๗. ผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างต่อประเทศไทย

การปฏิรูปการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ จะมีผลให้การบังคับใช้กฎหมายของไทยเป็นไป ตามเจตนาرمณ์ มีประสิทธิภาพ เกิดความเป็นธรรม ให้เกิดความสงบสุขในบ้านเมือง และเป็นที่ยอมรับของ ประชาชนมากขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทย

๘. กรอบระยะเวลา

ผลสัมฤทธิ์ตามตัวบ่งชี้ จะต้องมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ คาดว่าจะยกร่าง แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เสร็จภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๒ การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม

ซึ่งคณะกรรมการได้จัดแบ่งลำดับการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมไว้ ดังนี้

๑. การปฏิรูปองค์กรและกระบวนการยุติธรรมก่อนชั้นศาล ได้ศึกษาการปฏิรูปองค์กรอัยการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หน่วยความ และหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม (โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และกระบวนการทำงาน) และเสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ยกเลิกกฎหมาย หรือร่างกฎหมายใหม่ ขององค์กรอัยการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และหน่วยความ และได้ศึกษาระบวนการทางกฎหมายในการป้องกันหรือการแก้ไขความขัดแย้ง เพื่อไม่ให้เกิดคดีความหรือการไกล่เกลี่ยให้คดียุติโดยไม่ต้องนำคดีไปสู่ศาล โดยได้มีการประชุมและพิจารณา เกี่ยวกับการปฏิรูปกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในส่วนงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำหนดกรอบการปฏิรูป คือ

๑. ประเด็นปัญหา

๑.๑ ระบบการสอบสวนที่แยกส่วนระหว่างพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการ ทำให้การสอบสวนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะในคดีที่มีความซับซ้อน ยุ่งยาก

๑.๒ ยังไม่มีความชัดเจนทางกฎหมาย ในการเพิ่มอำนาจหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ และพนักงานอัยการ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการลดปัญหาและให้ยุติปัญหาทางคดีความก่อนนำคดีไปสู่ศาล โดยให้ใช้ระบบการช่วยการฟ้อง และกำหนดมาตรฐานการให้คดีความยุติ ก่อนที่จะนำคดีไปฟ้องศาล

๑.๓ ยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำ ผู้ต้องหาที่เป็นคนยากจน หรือด้อยโอกาสประสบปัญหาในการต่อสู้และรักษาสิทธิขั้นพื้นฐานของตนในขั้นตอนการสอบสวนก่อนฟ้อง เช่นเดียวกับบุคคลที่ไม่ได้เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน

๑.๔ มีการฟ้องคดีอาญาต่อศาลมากเกินไป ทำให้คดีค้างพิจารณาจำนวนมาก และใช้เวลานานมากกว่าคดีจะถึงที่สุด

๑.๕ องค์กรสำคัญในกระบวนการยุติธรรม ยังมีการบริหารจัดการที่ไม่เหมาะสม ไม่มีการบูรณาการทำงานร่วมกันทำให้กระบวนการยุติธรรมไม่มีประสิทธิภาพ และบางครั้งเป็นอุปสรรคต่อการอำนวยความยุติธรรม

๑.๖ พนักงานอัยการไม่สามารถช่วยเหลือประชาชนผู้ด้อยโอกาสในการดำเนินคดีเพื่อที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้เกิดการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารงานบุคคลขององค์กรอัยการ และปฏิรูปโครงสร้างของสภาพหนาแน่น และความคุ้มครองสิทธิหน้าที่ของหน่วยความ (ยกเว้นการปฏิรูปโครงสร้างตำรวจ)

๒.๒ เพื่อปฏิรูปกระบวนการสอบสวนและสั่งคดี ให้มีการบูรณาการและสามารถอำนวยความสะดวกความยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพแก่ประชาชน

๒.๓ เพื่อปฏิรูปมาตรฐานการทดลองการฟ้องคดี เพื่อลดปริมาณคดีสู่ศาล

๓. ประเด็นการปฏิรูป

๓.๑ ปฏิรูปกระบวนการสอบสวนในคดีสำคัญ โดยให้พนักงานอัยการเข้าร่วมในการสอบสวนกับพนักงานสอบสวน และการเข้าสอบสวนคดีตามที่กฎหมายให้อำนาจพนักงานอัยการ

๓.๒ ปฏิรูปกระบวนการปฏิรูปตัวชี้冤枉ในชั้นสอบสวน ชั้นพนักงานอัยการ และชั้นศาล ให้สามารถใช้หลักประกันเดียวกันได้ตลอดทั้งคดี

๓.๓ ปฏิรูปมาตรฐานการทดลองการสั่งฟ้องคดี เช่น การไกล่เกลี่ย การช่วยล้อการฟ้องเพื่อลดปริมาณคดีสู่ศาล

๓.๔ ปฏิรูปโครงสร้างขององค์กรอัยการและกรมสอบสวนคดีพิเศษ

๓.๕ ปฏิรูปโครงสร้างสภาพนายความ และระบบการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของนายความ
๓.๖ ปฏิรูปการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม
๓.๗ ปฏิรูปอำนาจของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีเพื่อที่เกี่ยวข้องโดยชอบด้วยกฎหมายและแทน
ประชาชนผู้ด้อยโอกาส

๔. ขอบเขตของงาน

๔.๑ ปฏิรูปกระบวนการสอบสวนและการฟ้องคดี

๔.๒ ปฏิรูปโครงสร้างองค์กรอัยการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสภาพนายความ

๕. ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์

๕.๑ การอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะได้รับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพโดยเสมอภาค ลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

๕.๒ ปริมาณคดีอาญาที่ฟ้องศาลลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

๕.๓ การบริหารงานบุคคลขององค์กรอัยการ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้มีหลักประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการและพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

๕.๔ การให้บริการทางวิชาชีพของนายความต่อประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น

๖. ผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างต่อประเทศไทย

๖.๑ ลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล ทำให้ศาลสามารถตัดสินคดีมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๖.๒ คนยากจนเข้าถึงความยุติธรรมได้มากขึ้น จัดประภากฎการณ์ความยุติธรรมสองมาตรฐาน ทำให้ฐานะทางการเงินไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาความยุติธรรม

๗. ครอบระยะเวลา

ผลสัมฤทธิ์ตามตัวบ่งชี้ จะต้องมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ คาดว่าจะยกเว้นภายในเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘

๙. การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล ได้ศึกษาการปฏิรูปองค์กรศาล (โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และกระบวนการทำงาน) เสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ยกเลิกกฎหมาย หรือร่างกฎหมายใหม่ ขององค์กรศาล และงานเกี่ยวนี้อง และพิจารณาสภาพปัจจุหาและข้อเสนอแนะของการปฏิรูปงานศาล ได้มีการประชุมและพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิรูปการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยมีกรอบการปฏิรูปและสรุปความเห็นที่มีความจำเป็นต้องปฏิรูป คือ

๑. ประเด็นปัญหา

(๑) ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรศาล

(๒) การพัฒนาระบบวิธีพิจารณาคดีและระบบองค์คณะในองค์กรศาล

(๓) ปัญหาความขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญในแต่ละองค์กรศาล

(๔) การอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนให้ทั่วถึง

(๕) การสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรศาล

(๖) ระบบการอุทธรณ์ฎีกาในองค์กรศาล

(๗) การบริหารงาน การจัดสรรงบประมาณของฝ่ายธุรการในองค์กรศาล

(๘) การเกี้ยวนาย สุนทรีย์ กรรมการดำเนินการแทนผู้บริหาร และผู้พิพากษาอาชญากรรมหรือตุลาการอาญา

(๙) หน่วยงานเพื่อรับการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกิดการปฏิรูประบบงานขององค์กรศาลให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนอย่างมีอิสรภาพและปราศจากการแทรกแซง รวมทั้งให้มีการตรวจสอบคำสั่งและคำพิพากษาที่ถูกต้องที่สุด

๓. ประเด็นการปฏิรูป

การอำนวยความยุติธรรมมีมาตรฐานระดับสากลโดยกำหนดให้ตุลาการหรือผู้พิพากษาพิจารณาพิพากษาคดีหรือวินิจฉัยคดีด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามหลักนิติธรรม มีมาตรฐาน การระงับข้อพิพาททางเลือกด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม เช่น การไกล่เกลี่ยและการอนุญาโตตุลาการ เป็นต้น รวมถึง มีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค ควรเสนอให้มีการจัดตั้งศาลชำนาญพิเศษเฉพาะทาง เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้พิพากษาตุลาการให้มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญคดีเฉพาะด้านเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคดี รวมถึงการให้ผู้พิพากษาตุลาการมีหลักประกันการทำงานด้านความเป็นอิสระเป็นกลางและมีความรู้อย่างมืออาชีพ รวมทั้งมีระบบป้องกันการแทรกแซงการวินิจฉัยชี้ขาดคดีด้วย และการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง และให้มีระบบการตรวจสอบคำสั่งหรือคำพิพากษาที่ถูกต้องที่สุด

๔. ขอบเขตของงาน

ปฏิรูปองค์กรในกระบวนการยุติธรรม อันได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลทหาร ศาลปกครอง ศาลยุติธรรมและอื่น ๆ โดยมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงาน บุคลากรในองค์กร ขอบเขตอำนาจ การพิจารณาคดี ผลสัมฤทธิ์ของคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษา รวมถึงผลกระทบในคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาดังนี้

๕. ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์

(๑) การอำนวยความยุติธรรมมีมาตรฐานระดับสากล

- พิจารณาพิพากษาคดีหรือวินิจฉัยคดีด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามหลักนิติธรรม
- ระจับข้อพิพาททางเลือกด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม เช่น การไกล่เกลี่ยและการอนุญาโตตุลาการ เป็นต้น
- การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค

(๒) การกระชับความร่วมมือทางการศาล การยุติธรรม และความร่วมมือทางวิชาการ ในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคอาเซียน และระดับนานาชาติ

(๓) การให้บริการการเรียนรู้แก่ประชาชน ด้านกฎหมายและการอำนวยความยุติธรรมของศาลที่มีมาตรฐานระดับสากล

(๔) การสนับสนุนการอำนวยความยุติธรรมด้วยความสะดวก รวดเร็ว และการให้บริการประชาชน ที่มีคุณภาพสูงสุด

(๕) ความมีหลักการหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรม เพื่อมิให้ผู้กระทำผิด คดีบางประเภทต้องถูกตัดสินโดยให้มีผลลัพธ์ดังต่อไปนี้

(๖) ความมีมาตรฐานทางเลือก แทนการลงโทษมากขึ้นกว่าที่มีอยู่ในกฎหมายปัจจุบันโดยคำนึงถึง ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้หญิงตามหลักการของข้อกำหนดกรุงเทพฯ (Bangkok Rule) ด้วย

(๗) ความจัดตั้งศาลชำนาญพิเศษเฉพาะทางเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และประสบการณ์แก่ ผู้พิพากษาตุลาการให้มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญคดีเฉพาะด้านเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคดี

(๔) ผู้พิพากษาตุลาการจะต้องมีหลักประกันกิจกรรมการทำงานด้านความเป็นอิสระเป็นกลางและมีความรู้อย่างมืออาชีพ รวมทั้งมีระบบป้องกันการแทรกแซงการวินิจฉัยข้าคดีและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งด้วยและให้มีระบบการตรวจสอบคำสั่งหรือคำพิพากษาที่ถูกที่สุด

(๕) การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

๖. ผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างต่อประเทศไทย

(๑) ทำให้ระบบวินิจฉารณคดีและระบบองค์คณะในองค์กรศาล เกิดความสมดุลกับจำนวนคดีการพิจารณคดีมีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่ประชาชนทันเวลา

(๒) เพื่อให้มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญในแต่ละองค์กรศาล ในกระบวนการวินิจฉัยพิพากษาคดี

(๓) ก่อให้เกิดการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้ทั่วถึง

(๔) พัฒนาระบบงานในแต่ละศาลให้มีความเป็นธรรมเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารงานขององค์กรศาล และเป็นไปเพื่อการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ประชาชน

(๕) มีระบบการประเมินผล ความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรศาลและการปฏิบัติหน้าที่ของศาลในกระบวนการยุติธรรม

๗. กรอบระยะเวลา

ผลสัมฤทธิ์ตามตัวบ่งชี้ จะต้องมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ คาดว่าจะยกร่างแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เสร็จภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘

๓. การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมในองค์กรอิสระ ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินการที่ขององค์กรอิสระในกระบวนการยุติธรรม ศึกษาโครงสร้างอำนาจหน้าที่และปัญหาอุปสรรคขององค์กรอิสระ และข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาการทำงานในองค์กรอิสระ ได้มีการประชุมและพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิรูปการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยมีกรอบการปฏิรูปและสรุปความเห็นที่มีความจำเป็นต้องปฏิรูป คือ

๑. ประเด็นปัญหา

(๑) ด้านการสร้างมาตรฐานการในแต่ละองค์กร

(๒) ด้านโครงสร้างอำนาจหน้าที่และการกิจ

(๓) ปัญหาการทำงานที่ล่าช้าและช้าช้อน

(๔) ข้อจำกัดในการทำงานที่เกิดจากข้อกฎหมาย

(๕) การกำหนดกรอบระยะเวลาการทำงานและบทลงโทษ

(๖) ปัญหาการเสนอรายงานต่อรัฐสภาต้องให้องค์กรอิสระเป็นผู้เสนอรายงาน

(๗) กรณีการรายงานผลการดำเนินงานความมีการดำเนินการให้สาธารณชนทราบ

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกิดการปฏิรูประบบการทำงานขององค์กรอิสระ ซึ่งจะทำให้สามารถดำเนินการอำนวยความยุติธรรมให้กับประชาชนอย่างเป็นมาตรฐานสากล มีประสิทธิภาพ ได้รับการยอมรับ มั่นคงและยั่งยืน

๓. ประเด็นการปฏิรูป

ศึกษาและพิจารณาแก้ไขปัญหาระบบการสร้างมาตรฐานการในแต่ละองค์กรอิสระ รวมถึงโครงสร้างการทำงานที่ของทุก ๆ องค์กรอิสระ เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ป้องกันการทำงานที่ล่าช้า และช้าช้อนกันระหว่างองค์กร ซึ่งควรมีการกำหนดกรอบระยะเวลา บทลงโทษ และแก้ไขกฎหมาย ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้บุคลากรภายนอกในองค์กรในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึง ต้องรายงานผลต่อรัฐสภาโดยองค์กรอิสระเป็นผู้เสนอรายงาน และให้รายงานการดำเนินงานต่อสาธารณะด้วย เพื่อความโปร่งใส และเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๔. ขอบเขตของงาน

ปฏิรูปองค์กรอิสระ อันได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ โดยศึกษากระบวนการสร้าง อำนวยหน้าที่ การบริหารงานบุคคลภายในองค์กร ขอบเขต อำนาจหน้าที่ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕. ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์

(๑) ระบบการบังคับใช้กฎหมายและกลไกการคุ้มครองความยุติธรรมมีประสิทธิภาพ

- พิจารณาคดีและรวบรวมหลักฐาน และจัดทำสำนวนคดีด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามหลักนิติธรรม

- สามารถรับข้อพิพาทได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

- การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค

(๒) บูรณาการการทำงานร่วมกับองค์กรอื่นที่มีภารกิจในทำนองเดียวกัน

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้แก่ประชาชน ด้านกฎหมายและการอำนวยความยุติธรรมที่มีมาตรฐานระดับสากล

(๔) สนับสนุนการอำนวยความยุติธรรมด้วยความ溯ดูก รวดเร็ว และการให้บริการประชาชนที่มีคุณภาพสูงสุด

๖. ผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างต่อประเทศไทย

(๑) ทำให้ระบบวินิพิจารณาคดีและระบบองค์คณภาพเกิดความสมดุล การพิจารณาคดีมีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขความเดือดร้อนและความเสียหายให้แก่ประชาชนได้ทันกาล

(๒) มีระบบและกลไกในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรอิสระ (Check and Balance) อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ก่อให้เกิดการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

(๔) พัฒนาระบบงานขององค์กรอิสระให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๗. กรอบระยะเวลา

ผลสัมฤทธิ์ตามตัวบ่งชี้ จะต้องมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ คาดว่าจะยกเว้น แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เสร็จภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘

๘. ข้อเสนอแนะประเด็นการปฏิรูปและแนวทางการดำเนินการที่นำเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณา

คณะกรรมการธิการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ได้เสนอแนวทางการปฏิรูปการจัดทำกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ในส่วนสำคัญ และส่วนที่ประชาชนเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมา (ยกเว้นแนวทางการปฏิรูปภารกิจการตรวจที่ได้แยกแนวทางการปฏิรูปไว้ต่างหากอีกฉบับหนึ่ง) ดังนี้

๑. การจัดทำและปรับปรุงกฎหมายยังมีกระบวนการที่ใช้เวลานาน ซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีส่วนได้เสีย จึงควรจะมีการปฏิรูปกระบวนการตราชฎากฎหมายและปรับปรุงกฎหมายปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา และพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายในการแบ่งอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับร่างกฎหมายที่สามารถทำให้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของประชาชนและสังคมโดยรวม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น

๒. ปัญหาของกฎหมายที่กระจัดกระจาย ไม่เป็นหมวดหมู่ และมีกฎหมายหลายฉบับที่สมควรยกเลิกหรือปรับปรุง

๓. ให้มีกฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้หลักต่างตอบแทน

๔. การจัดทำกฎหมายด้านการจัดการประชากรอาเซียนให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

๕. ให้มีการปฏิรูปกฎหมาย องค์กรในกระบวนการยุติธรรม องค์กรอิสระในส่วนงานกระบวนการยุติธรรม และการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ อย่างมีมาตรฐาน เพื่อสร้างความสงบสุขและความ公正ให้กับประชาชนและสังคม

๖. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในองค์กรกระบวนการยุติธรรมและในกระบวนการร่างกฎหมาย

๗. ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เป็นธรรม มีมาตรฐาน ไม่เลือกปฏิบัติ และจัดความเหลื่อมล้ำโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รัฐต้องไม่ใช้อำนาจไปในทางแสวงหาผลประโยชน์อันไม่ควรได้โดยชอบ ไม่สร้างความเดือดร้อน หรือเม่นกระทำการผิดต่อกฎหมายเสียเอง

๘. ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนมีระเบียบวินัยและมีวัฒนธรรมทางสังคมในการอยู่ร่วมกัน จัดและลดปัญหาความดัดแย้งทางคดีความ รวมทั้งให้ประชาชนมีความรักความสามัคคีและเกิดความปróงดอง

๙. ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตวิญญาณ มีความรับผิดชอบและมีความกระตือรือร้น มีมาตรฐาน สร้างหลักประกันและคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่และการทำงานให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑๐. ให้มีการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการป้องกันการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งให้มีกฎหมายและมาตรการป้องกันการก้าวถ่ายแทรกแซงเจ้าหน้าที่รัฐและกระบวนการยุติธรรมจากนักการเมืองที่ไม่มีหน้าที่และจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๑๑. ให้มีการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายอย่างทั่วถึง และให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยสะดวก ไม่ยุ่งยาก ไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือเสียค่าใช้จ่ายไม่มาก การพิจารณาคดีและการตัดสินคดีความต้องไม่ล่าช้า

๑๒. ให้มีกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่เป็นกลางไปป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน เอาจตัวผู้กระทามาลงโทษอย่างได้ผล และให้คดีทุจริตครอบคลุมไม่มีอายุความ

๑๓. ให้มีกระบวนการตรวจสอบการทำงาน จริยธรรม ธรรมาภิบาล ที่เข้มแข็ง โดยให้ประชาชนสามารถร้องเรียนไปยังองค์กรตรวจสอบ และให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลจากการให้ปากคำของคู่กรณีด้วย

๑๔. เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจและไว้ใจการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม

๑๕. ให้มีระบบการประเมินผลความเชื่อถือและความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมทุกปี

จึงขอเสนอแนวทางการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในวาระแรก เพื่อให้สภากฎหมายแห่งชาติได้พิจารณาและให้สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติเสนอแนวทางการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้สมบูรณ์ต่อไป

(พลเอก จิระ โภมุพงศ์)

เลขานุการคณะกรรมการอธิการ